

**עין משפט** נר מצוה

**יא א ב מיי פ"ג** מהלכו' עדות הלכה ה סגג עשין קט טושי"ע חו"מ סימן טט סעיף 6: **יב ג ד מיי פט"ו** מהל' סנהדרין הלכה ה סגג עשין קב:

**מוסף רש"י**

אמש בטלתם כו'. במשופה שהשיבו עמה באתי אט למדין תחלת דברי המלך, האשמים בשני דברים, אמש כלומר כשעשיתי היום הזה, היה לכם להקריב תמיד הערב ובעתלם אותו ושתהיתם במלכוד העיר חנם, שאין זמן מלחמה בלילה משתמשך, ועשיתי. שהוא בלילה היה לכם לעסוק במורה, שהרי אינכם נלחמים בלילה (ומהרה ג.) עתה באתי. על של עכשיו (שם) מדכתי וחורו שלופה בידו מכללי דלפורענות נא ועמה באתי דקאמר ליה הכי קאמר ליה על עפורה של עכשיו באתי ומדלגטניו למימר על של עכשיו מכלל דלאמי היי אחרתי, ומאי היא, הכי קאמר ליה אמש בטלתם תמיד על דין הערבים, בערי בטלתם התמיד ועשיו ששחיה אהם מנטלים מלמוד מורה, לפי שהיו עוסקים במלחמה ביום אל היה להן עת לעסוק במורה אלף בלילה, והדבר מוכח שעל עסקי מלמוד מורה הכיחיו מדכתי קרא אחתינא במלחמה על פי שנטלים אחריה וילן יהושע כו' (שנודין סג.) מדי וילן יהושע כו'. לא נאמתי הילנה כתיב אלף בלילה שאר על הני וסבי קאמר מיד חור יהושע מדכתי וכשנא לילה אחר במלוד עסק במורה (ומגילה ג.) כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד. דגבי עדות חזא הגדה מביא סא לא גידר וגו' (בבבכות יח.).

#### רבינו חננאל

משתחוה לו ומסנא דשעמנה דתלמוד תורה גדול מהקרבת תפדיין: פ' רוח פסקונית מלאך הוא כדכתיב עושה מלאכיו ורחות ואמר ר' יוסי ב"ד חנינא שלש שמות יש לו. פסקון תננה לו רשות לפסוק דברים. אשמן שאוטם עונותיהן של ישראל. סגרון כיין שסגרי שוב אינו פותח. א"ר אלעזר לעולם יקדים אדם תפלה לצרה שנאמר היערוך שועך לא בצר שאילמלא לא הקדים אברהם אבינו תפלה [לצרה] בין בית אל ובין העי לא נשתיר משנאיהם של ישראל שריר ופליט: **אמר** ר' יוחנן [לעולם] יבקש אדם רחמים שיהא הכל מאמץין כחו שנאמר וכל מאמצי כח ומניין שכיפר לו וידויו שנאמר ועכבר ה' ביום הזה היום הזה אתה עכור ואינך עכור לעוה"ב כו': [גמסין בירושלמין] שור היוצא לסיקל ונמצאו עריו וזוממין ר' יוחנן אמר כל הקורב ב זכה וריש לקיש אמר הפך טעות

הוא וכן עבר היוצא לסיקל והקדישהו בעלים ונמצאו עריו וזוממין ר' יוחנן אמר זכה לעצמו ריש לקיש אמר יאוש טעות

הוא ואם אינו יודע להתוודות אומרים לו תהא מיתתי זו כפרה על כל עונותי כו': ת"ח מעשה באחד שיצא ליהרג אמר אם יש לי עון זה לא תהא מיתתי כפרה על כל עונותי ואם אין בי עון זה כו'. ירושלמי שמעון בן שטח היו ידיו חמומות. אתה סתת ליצניך ואסחירו על בריה עידות מכונות ונגמר דינו מי נפק למיתקטל אמרי ליה מרי שקרין אנן בעי אבהו מחזירה א"ל אבא אם בקשת להיות תשובה על ידיך עשה אותי כאיסקופא. מעשה בחסיד שהיה מהלך בדרך וראה שני בני אדם נזקקין לכבלא. אמרין אנן ידעין בהאי חסיד אול ומסהדי עלן ומרן דוד קטיל לן אלא נקמיה ונסהדי נגמר דינו ליהרג. הוא שאמר דוד הצילה מחבר נפשי מיד כלב יחידתי מחברו של אוריה ומכלבו של חסיד: ר' יהודה בן פוי סלק לעלייתא דבי מדרשא וראה ב' בני אדם נזקקין זה לזה. אמרו לו ר' הב דעתך אתה דוד ואנן תרי:

## מר:

**אמר לו אמש ציטלתם כו'.** עתה באתי דרש' מדקאמר ליה עתה באתי מכלל דמילתא אחריתי א"ל דמהדר ליה עתה באתי. אמש היס כשהעריב צין הערביים קרי ליה נמי אמש שאין זה אלא לשון ערבית: **ועכשיו ציטלתם ס"ס.** וכיון דציוס אי אהם יכולין לעסוק במורה מחמת עסקי מלחמות לריכיס אהם לעסוק במורה בלילה והיה לך לשכב בגלגל ששם המחנה ולא במלוד:

**עפה באתי.** על שס' עכשיו באתי ליפרע. מיד מזהר יהושע ולא הסיף עוד לצבא במלוד בלילה לכך נאמר בעי וילן יהושע בלילה הוא במוך העמק שלן בעומקה של תורה: **אינד האמורי.** תרח ואבדויו מכנען בלו: **אמרה רוח פסקוניס.** [ב] גבריאל: **אהם מכליס אופס.** שאתה קורא אותם אמורי וחיטי: **רינד ריב אס רעד.** אס יש ק' להוכיח את ישראל הוכיחו בצעמים וסוד של אברהם ושרה אל תגל לבזותם פן מה תעשה בזואם אברהם ושרה לפניך ואומרים מה חטאנו לך שאתה מכללימו: **ומי אים ליה רשותא.** לגבריאל כולי האי להטיע דברים כלפי מעלה: **כיון סווגר.** שאין לו רשות לבקש רחמים (ס) כיון שגברה חימה: **שו.** אין מלאך אחר פותח בבקשה כי לא יועיל: **היערוך שועך לא בצר.** כך היו אומרים חזיריו לאיזי כלום הקדמת שועך לא בצר עד לא בזה הגדה אס היית עושה כן היו הכל מאמליס **את כחך: כל התאמץ עצמו בספלה מלמענה אין לרים.** יכוליס להסעינו למלענה: **לעולם יבקש אדם רחמים שיהו הכל מאמליס את כחו.** סיסייעוהו מלאכי השרת לבקש רחמים ושלא יהו לו מסעיניס מלמעלה. והכי משמע היערוך שועך אס באתה לערוך שועך מאת מערכהו לא בצר שלא יהו לך לרים ושהכל יהו במאמלי כחך: **ומרי.** הוא עכן דלמפסר לקמיה וכוללו הכמוצ עם שאר ט' אחיו שהיו לדיקים:

**כתיב זמרי וכתיב עין.** הכא קחשיז לבני זרח ולא כתיב עכן וציהושע (י) כתיב ויקח יהושע את עכן בן זרח אלמא צריה הוא: **רצ ושמואל.** דאמרי תרזייהו הוא עכן הוא זמרי **חד אמר** עכן שמו כו': **מעשה זמרי.** נוףך דלאמרן לעיל (ש"ל) בזה על נערה המלואסה ועוד שנענשו ונגפו ישראל צעוונו כמו שנענשו על ידי זמרי דמתו עשריס וארבעה אלף(ס) וכלן רוצה של סנהדרין [שם]: **עיני.** גלגל עליהם פקודות עוונותיהם כעכנא זו שמתגלגלת בדיקף עגול: **וינקו.** ומאי איכפת לן דקאמרו רצנן דא"כ כל אדם אומר כן. ומשני שלא להוירא לעז כו': **אי אפשר.** שכבר נגמר הדין: **וכי כל כמיניה.** וכי נאמן הוא דחשדינן ליה? לסהדי למימר יהא קולר תלוי בצואר עדים: **כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד.** דבר המכחיש את הראשון דכתיב (ויקרא ה) אס לא יגיד להגדה קמייתא קפיד קרא ואפי' מיחשדינהו נמי לא מיבעי דאיכא למימר

**מלפניו והאשה מלפניה** ומאחריה ונאמר

באתי מכלל דמילתא אחריתי א"ל דמהדר ליה עתה באתי. אמש היס כשהעריב צין הערביים קרי ליה נמי אמש שאין זה אלא לשון ערבית: **ועכשיו ציטלתם ס"ס.** וכיון דציוס אי אהם יכולין לעסוק

**א"ל אמש ביטלתם תמיד של בין הערביים** ועכשיו ביטלתם תלמוד תורה על איזה מהן באת א"ל **י**עתה באתי מיד **י** וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העמק ואמר רבי יוחנן מלמד שלן בעומקה של הלכה **י** אמר שמואל בר אבויא משמיה דרב גדול תלמוד תורה יותר מהקרבת תמידין שנאמר **י**עתה באתי אמר ליה אב"י לרב דימי האי קרא במערבא במאי מוקמיתו ליה **י** אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אורך רעד ריבך ריב את רעד וסוד אחר אל תגל בשעה שאמר לו הקב"ה ליחזקאל לך אמור להם לישראל **י** אביך האמורי ואמך חתית אמרה רוח פסקונית לפני הקב"ה רבש"ע אם יבואו אברהם ושרה ויעמדו לפניך אתה אומר להם ומכלים אותם ריבך ריב את רעד וסוד אחר אל תגל ומי אית ליה רשותא כולי האי אין דא"ר יוסי ברבי חנינא שלש שמות יש לו פיסקון איטמון סיגרון פיסקון [א] שפוסק דברים כלפי מעלה איטמון שאוטם עונותיהן של ישראל סיגרון כיון שסוגר שוב אינו פותח **י**היערוך שועך לא בצר א"ר אלעזר **י** לעולם יקדים אדם תפלה לצרה שאילמלא **י** (לא) הקדים אברהם תפלה לצרה בין בית אל ובין העי לא נשתיר מרשעי **י** ישראל שריר ופליט ריש לקיש אמר כל המאמץ עצמו בתפלה מלמטה אין לו צרים מלמעלה ר' יוחנן אמר לעולם יבקש אדם רחמים שיהו הכל מאמציין את כחו ואל יהו לו צרים מלמעלה: מנין שכיפר לו וידויו וכו': תנו רבנן מנין שכיפר לו וידויו שנאמר **י**ויאמר לו יהושע מה עברתנו יעכרך ה' היום הזה היום אתה עכור ואי אתה עכור לעולם הבא וכתיב **י**ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרדע כולם חמשה מאי כולם חמשה **י**כולן חמשה הן לעוה"ב כתיב זמרי וכתיב **י**עכן רב ושמואל חד אמר עכן שמו ולמה נקרא שמו זמרי שעשה מעשה זמרי וחד אמר זמרי שמו ולמה נקרא שמו עכן שעיבן עונותיהן של ישראל: אם אינו יודע להתוודות כו' רבי יהודה אומר כו' לנקות עצמן: וינקו עצמן כדי שלא להוציא לעז על בתי דינין ועל העדים ת"ר **י**מעשה באדם אחד שיצא ליהרג אמר אם יש בי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לכל עונותי ואם אין בי עון זה תהא מיתתי כפרה לכל עונותי וב"ד וכל ישראל מנוקין והעדים לא תהא להם מחילה לעולם וכששמעו חכמים בדבר אמרו להחזירו אי אפשר שכבר נגזרה גזירה אלא יהרג ויהא קולר תלוי בצואר עדים פשיטא כל כמיניה לא צריכא דקא הדרי בהו סהדי וכי הדרי בהו מאי הוי **י** כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד לא צריכא **י**דאע"ג דקא יחבי טעמא למילתייהו **י** (כי ההוא מעשה דבעיא מיכסא): **מתני'** יהיה רחוק מבית הסקילה ארבע אמות מפשיטין אותו את בגדיו האיש מכסין אותו

רחוק מבית הסקילה ארבע אמות מפשיטין אותו את בגדיו האיש מכסין אותו **י**האיש נסקל ערום ואין האשה נסקלת ערומה: **גמ'**

עברתנו יעכרך יי ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:

7. ובני זרח זמרי וימן וכלכל ודרע כלם חמשה: דברי הימים א ב ו 8. ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדמת ואת לשון הקובב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויגלו אתם עמק עכור: יהושע ז כד

## נגמר הדין פרק ששי סנהדרין

דהאי דהדרי בזה דלאמרי מה לנו לחזב בדמו: **דיהבי טעמא למילטייהו.** מפני שנאה פלונית היינו שונאים אותו: **דבעיא מכסא.** מעשה במוכס אחד ישראל רשע אחד שמת ובו ביום מת אדם גדול צעיר וצאו כל בני העיר ונתעסקו במטמו וקורבי אותו מוכס הוציאו גם את מטת המוכס אחריו וקפצו עליהם אויבים והניחו המטות עם מטת רבו לאחר זמן חזרו גדולי העיר לקבור את החכם ונתחלפ' להם מטמו בשל מוכס והיה אותו תלמיד צועק ולא הועיל וקורבי המוכס קצרו את החכם ונצטער זה אותו תלמיד מאד מה חטא גרס ליקצר זה בציון ומה זכה אותו רשע ליקצר בכבוד גדול מה נראה לו רבו בחסות ואמר לו אל תצטער צא ואררך כבודי האיש בגיגנס וזיר של פתח גיהנם סובב בצאניו אצל פעס אחת שמעתי בגנות תלמידי חכמים ולא מחיתי ולכן ענשתי וזה פעס אחת הכין סעודה לשר העיר ולא בא שר העיר ויחלקה לעניים וזה היה שכרו אמר אותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון צדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחמיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים צעלי קומה והיה אותו היום יוס גשמים ונתן כד גדולה ציד כל אחד ואחד וקיפל טלית בחוס וזמנר להן הוהרו בהן שכן שמונים ובשעה שחננסו יגיביה אסן אחת מהן מן הארך ושזב אין מכשפות שולטות בכם ואס לאו לא נוכל להם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף חזי ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו מי כשפים צידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגזות ואע"פ שהוא יוס גשמים אמרו לו הגרסה יא לא לחזן ורמו להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחו כל אחד את אחת מהן והגזייה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקאלו קרוביהם בצדצ וצאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוז מיתתה ונגמר דינו וכשהיה יואל ליסקל אמר אס יש צי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואס אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בזה ונתנו טעס לדבריהם מחמת ט' שנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטור: **מתני'** **מפשיטין אותו אס נגדיו.** כדאמר אומ"ס בלא כסותו: **מלפניו.** ערומו במתיכת בגד:

**גמ'**
אחותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון צדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחמיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים צעלי קומה והיה אותו היום יוס גשמים ונתן כד גדולה ציד כל אחד ואחד וקיפל טלית בחוס וזמנר להן הוהרו בהן שכן שמונים ובשעה שחננסו יגיביה אסן אחת מהן מן הארך ושזב אין מכשפות שולטות בכם ואס לאו לא נוכל להם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף חזי ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו מי כשפים צידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגזות ואע"פ שהוא יוס גשמים אמרו לו הגרסה יא לא לחזן ורמו להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחו כל אחד את אחת מהן והגזייה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקאלו קרוביהם בצדצ וצאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוז מיתתה ונגמר דינו וכשהיה יואל ליסקל אמר אס יש צי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואס אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בזה ונתנו טעס לדבריהם מחמת ט' שנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטור: **מתני'** **מפשיטין אותו אס נגדיו.** כדאמר אומ"ס בלא כסותו: **מלפניו.** ערומו במתיכת בגד:

**גמ'**
אחותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון צדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחמיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים צעלי קומה והיה אותו היום יוס גשמים ונתן כד גדולה ציד כל אחד ואחד וקיפל טלית בחוס וזמנר להן הוהרו בהן שכן שמונים ובשעה שחננסו יגיביה אסן אחת מהן מן הארך ושזב אין מכשפות שולטות בכם ואס לאו לא נוכל להם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף חזי ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו מי כשפים צידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגזות ואע"פ שהוא יוס גשמים אמרו לו הגרסה יא לא לחזן ורמו להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחו כל אחד את אחת מהן והגזייה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקאלו קרוביהם בצדצ וצאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוז מיתתה ונגמר דינו וכשהיה יואל ליסקל אמר אס יש צי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואס אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בזה ונתנו טעס לדבריהם מחמת ט' שנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטור: **מתני'** **מפשיטין אותו אס נגדיו.** כדאמר אומ"ס בלא כסותו: **מלפניו.** ערומו במתיכת בגד:

**גמ'**
אחותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון צדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחמיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים צעלי קומה והיה אותו היום יוס גשמים ונתן כד גדולה ציד כל אחד ואחד וקיפל טלית בחוס וזמנר להן הוהרו בהן שכן שמונים ובשעה שחננסו יגיביה אסן אחת מהן מן הארך ושזב אין מכשפות שולטות בכם ואס לאו לא נוכל להם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף חזי ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו מי כשפים צידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגזות ואע"פ שהוא יוס גשמים אמרו לו הגרסה יא לא לחזן ורמו להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחו כל אחד את אחת מהן והגזייה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקאלו קרוביהם בצדצ וצאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוז מיתתה ונגמר דינו וכשהיה יואל ליסקל אמר אס יש צי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואס אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בזה ונתנו טעס לדבריהם מחמת ט' שנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטור: **מתני'** **מפשיטין אותו אס נגדיו.** כדאמר אומ"ס בלא כסותו: **מלפניו.** ערומו במתיכת בגד:

**גמ'**
אחותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון צדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחמיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים צעלי קומה והיה אותו היום יוס גשמים ונתן כד גדולה ציד כל אחד ואחד וקיפל טלית בחוס וזמנר להן הוהרו בהן שכן שמונים ובשעה שחננסו יגיביה אסן אחת מהן מן הארך ושזב אין מכשפות שולטות בכם ואס לאו לא נוכל להם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף חזי ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו מי כשפים צידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגזות ואע"פ שהוא יוס גשמים אמרו לו הגרסה יא לא לחזן ורמו להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחו כל אחד את אחת מהן והגזייה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקאלו קרוביהם בצדצ וצאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוז מיתתה ונגמר דינו וכשהיה יואל ליסקל אמר אס יש צי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואס אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בזה ונתנו טעס לדבריהם מחמת ט' שנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטור: **מתני'** **מפשיטין אותו אס נגדיו.** כדאמר אומ"ס בלא כסותו: **מלפניו.** ערומו במתיכת בגד:

עברתנו יעכרך יי ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:
7. ובני זרח זמרי וימן וכלכל ודרע כלם חמשה: דברי הימים א ב ו 8. ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדמת ואת לשון הקובב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויגלו אתם עמק עכור: יהושע ז כד

דהאי דהדרי בזה דלאמרי מה לנו לחזב בדמו: **דיהבי טעמא למילטייהו.** מפני שנאה פלונית היינו שונאים אותו: **דבעיא מכסא.** מעשה במוכס אחד ישראל רשע אחד שמת ובו ביום מת אדם גדול צעיר וצאו כל בני העיר ונתעסקו במטמו וקורבי אותו מוכס הוציאו גם את מטת המוכס אחריו וקפצו עליהם אויבים והניחו המטות עם מטת רבו לאחר זמן חזרו גדולי העיר לקבור את החכם ונתחלפ' להם מטמו בשל מוכס והיה אותו תלמיד צועק ולא הועיל וקורבי המוכס קצרו את החכם ונצטער זה אותו תלמיד מאד מה חטא גרס ליקצר זה בציון ומה זכה אותו רשע ליקצר בכבוד גדול מה נראה לו רבו בחסות ואמר לו אל תצטער צא ואררך כבודי האיש בגיגנס וזיר של פתח גיהנם סובב בצאניו אצל פעס אחת שמעתי בגנות תלמידי חכמים ולא מחיתי ולכן ענשתי וזה פעס אחת הכין סעודה לשר העיר ולא בא שר העיר ויחלקה לעניים וזה היה שכרו אמר אותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון צדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחמיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים צעלי קומה והיה אותו היום יוס גשמים ונתן כד גדולה ציד כל אחד ואחד וקיפל טלית בחוס וזמנר להן הוהרו בהן שכן שמונים ובשעה שחננסו יגיביה אסן אחת מהן מן הארך ושזב אין מכשפות שולטות בכם ואס לאו לא נוכל להם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף חזי ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו מי כשפים צידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגזות ואע"פ שהוא יוס גשמים אמרו לו הגרסה יא לא לחזן ורמו להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחו כל אחד את אחת מהן והגזייה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקאלו קרוביהם בצדצ וצאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוז מיתתה ונגמר דינו וכשהיה יואל ליסקל אמר אס יש צי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואס אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בזה ונתנו טעס לדבריהם מחמת ט' שנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטור: **מתני'** **מפשיטין אותו אס נגדיו.** כדאמר אומ"ס בלא כסותו: **מלפניו.** ערומו במתיכת בגד:

עברתנו יעכרך יי ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:
7. ובני זרח זמרי וימן וכלכל ודרע כלם חמשה: דברי הימים א ב ו 8. ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדמת ואת לשון הקובב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויגלו אתם עמק עכור: יהושע ז כד

דהאי דהדרי בזה דלאמרי מה לנו לחזב בדמו: **דיהבי טעמא למילטייהו.** מפני שנאה פלונית היינו שונאים אותו: **דבעיא מכסא.** מעשה במוכס אחד ישראל רשע אחד שמת ובו ביום מת אדם גדול צעיר וצאו כל בני העיר ונתעסקו במטמו וקורבי אותו מוכס הוציאו גם את מטת המוכס אחריו וקפצו עליהם אויבים והניחו המטות עם מטת רבו לאחר זמן חזרו גדולי העיר לקבור את החכם ונתחלפ' להם מטמו בשל מוכס והיה אותו תלמיד צועק ולא הועיל וקורבי המוכס קצרו את החכם ונצטער זה אותו תלמיד מאד מה חטא גרס ליקצר זה בציון ומה זכה אותו רשע ליקצר בכבוד גדול מה נראה לו רבו בחסות ואמר לו אל תצטער צא ואררך כבודי האיש בגיגנס וזיר של פתח גיהנם סובב בצאניו אצל פעס אחת שמעתי בגנות תלמידי חכמים ולא מחיתי ולכן ענשתי וזה פעס אחת הכין סעודה לשר העיר ולא בא שר העיר ויחלקה לעניים וזה היה שכרו אמר אותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון צדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחמיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים צעלי קומה והיה אותו היום יוס גשמים ונתן כד גדולה ציד כל אחד ואחד וקיפל טלית בחוס וזמנר להן הוהרו בהן שכן שמונים ובשעה שחננסו יגיביה אסן אחת מהן מן הארך ושזב אין מכשפות שולטות בכם ואס לאו לא נוכל להם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף חזי ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו מי כשפים צידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגזות ואע"פ שהוא יוס גשמים אמרו לו הגרסה יא לא לחזן ורמו להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחו כל אחד את אחת מהן והגזייה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקאלו קרוביהם בצדצ וצאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוז מיתתה ונגמר דינו וכשהיה יואל ליסקל אמר אס יש צי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואס אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בזה ונתנו טעס לדבריהם מחמת ט' שנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטור: **מתני'** **מפשיטין אותו אס נגדיו.** כדאמר אומ"ס בלא כסותו: **מלפניו.** ערומו במתיכת בגד:

עברתנו יעכרך יי ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:
7. ובני זרח זמרי וימן וכלכל ודרע כלם חמשה: דברי הימים א ב ו 8. ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדמת ואת לשון הקובב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויגלו אתם עמק עכור: יהושע ז כד

דהאי דהדרי בזה דלאמרי מה לנו לחזב בדמו: **דיהבי טעמא למילטייהו.** מפני שנאה פלונית היינו שונאים אותו: **דבעיא מכסא.** מעשה במוכס אחד ישראל רשע אחד שמת ובו ביום מת אדם גדול צעיר וצאו כל בני העיר ונתעסקו במטמו וקורבי אותו מוכס הוציאו גם את מטת המוכס אחריו וקפצו עליהם אויבים והניחו המטות עם מטת רבו לאחר זמן חזרו גדולי העיר לקבור את החכם ונתחלפ' להם מטמו בשל מוכס והיה אותו תלמיד צועק ולא הועיל וקורבי המוכס קצרו את החכם ונצטער זה אותו תלמיד מאד מה חטא גרס ליקצר זה בציון ומה זכה אותו רשע ליקצר בכבוד גדול מה נראה לו רבו בחסות ואמר לו אל תצטער צא ואררך כבודי האיש בגיגנס וזיר של פתח גיהנם סובב בצאניו אצל פעס אחת שמעתי בגנות תלמידי חכמים ולא מחיתי ולכן ענשתי וזה פעס אחת הכין סעודה לשר העיר ולא בא שר העיר ויחלקה לעניים וזה היה שכרו אמר אותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון צדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחמיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים צעלי קומה והיה אותו היום יוס גשמים ונתן כד גדולה ציד כל אחד ואחד וקיפל טלית בחוס וזמנר להן הוהרו בהן שכן שמונים ובשעה שחננסו יגיביה אסן אחת מהן מן הארך ושזב אין מכשפות שולטות בכם ואס לאו לא נוכל להם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף חזי ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו מי כשפים צידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגזות ואע"פ שהוא יוס גשמים אמרו לו הגרסה יא לא לחזן ורמו להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחו כל אחד את אחת מהן והגזייה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקאלו קרוביהם בצדצ וצאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוז מיתתה ונגמר דינו וכשהיה יואל ליסקל אמר אס יש צי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואס אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בזה ונתנו טעס לדבריהם מחמת ט' שנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטור: **מתני'** **מפשיטין אותו אס נגדיו.** כדאמר אומ"ס בלא כסותו: **מלפניו.** ערומו במתיכת בגד:

עברתנו יעכרך יי ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:
7. ובני זרח זמרי וימן וכלכל ודרע כלם חמשה: דברי הימים א ב ו 8. ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדמת ואת לשון הקובב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויגלו אתם עמק עכור: יהושע ז כד

דהאי דהדרי בזה דלאמרי מה לנו לחזב בדמו: **דיהבי טעמא למילטייהו.** מפני שנאה פלונית היינו שונאים אותו: **דבעיא מכסא.** מעשה במוכס אחד ישראל רשע אחד שמת ובו ביום מת אדם גדול צעיר וצאו כל בני העיר ונתעסקו במטמו וקורבי אותו מוכס הוציאו גם את מטת המוכס אחריו וקפצו עליהם אויבים והניחו המטות עם מטת רבו לאחר זמן חזרו גדולי העיר לקבור את החכם ונתחלפ' להם מטמו בשל מוכס והיה אותו תלמיד צועק ולא הועיל וקורבי המוכס קצרו את החכם ונצטער זה אותו תלמיד מאד מה חטא גרס ליקצר זה בציון ומה זכה אותו רשע ליקצר בכבוד גדול מה נראה לו רבו בחסות ואמר לו אל תצטער צא ואררך כבודי האיש בגיגנס וזיר של פתח גיהנם סובב בצאניו אצל פעס אחת שמעתי בגנות תלמידי חכמים ולא מחיתי ולכן ענשתי וזה פעס אחת הכין סעודה לשר העיר ולא בא שר העיר ויחלקה לעניים וזה היה שכרו אמר אותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון צדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחמיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח